

Arrest

nr. 163 882 van 10 maart 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 25 november 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 oktober 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Hawadle-clan te behoren. U bent geboren in het dorp X in het district Bulo Burto van de provincie Hiraan. U heeft in Halgan gewoond tot aan uw vertrek uit Somalië. U werkte als chauffeur en vervoerde mensen en vee in uw district. Op 1 december 2014 werd u door Al Shabaab ontvoerd. Zij eisten dat u wapens en bommen voor hen zou vervoeren. Na twee maanden wist u te ontsnappen waarna u het land verliet. U vertrok op 23 februari 2015 en kwam in België aan op 1 mei 2015. U vroeg op 4 mei 2015 asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

U kan niet aannemelijk maken daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Halgan in het district Bulo Burto van de provincie Hiraan. Vooreerst blijkt uw geografische kennis over uw regio incorrect. Hoewel u beweert een chauffeur te zijn die mensen en vee in uw district vervoerde situeert u de dorpen waar u tijdens uw ronde regelmatig kwam verkeer. Zo zegt u dat een rit naar Habas Weyn het duurst was – samen met Aborey – omdat dit een van de verste bestemmingen was in uw regio (CGVS, p. 7 en 8). Dit is zeer opmerkelijk daar, van alle bestemmingen die u benoemde, Habas Weyn volgens de kaart het dichtste bij Halgan ligt, op slechts enkele kilometers. Dat u dan nog zegt dat het langer duurde om in Habas Weyn te geraken dan in het dorp Jicibo, dat u op zich al op een afstand van vijf tot zes uur plaatst, doet nog meer twijfels rijzen (CGVS, p. 8 en 9). U blijkt ook nog nooit te hebben gehoord van het dorp Xoofox, een dorp naast Habas Weyn op slechts enkele kilometers van uw dorp (CGVS, p. 15). U zegt verder dat de dorpen Jicibo, Hilo Banaan, Dhonkahare en Caqibo – dorpen waar u voor uw werk heen moest – aan de kant van Halgan van de rivier liggen. In Jicibo zou men de rivier kunnen oversteken (CGVS, p. 11 en 14). Om de dorpen Hilo Shiit, Gadan en Abdi Ayoweyn te bereiken zou men volgens u de rivier moeten oversteken (CGVS, p. 11 en 14). Volgens informatie liggen de dorpen die u benoemde als dorpen aan uw zijde van de rivier echter allen aan de andere kant van de rivier. De dorpen waarvan u zegt dat men in Jicibo de rivier dient over te steken om deze te bereiken liggen dan weer aan de kant van Halgan. Verder zegt u dat het dorp Dhuxul op de weg van Halgan naar Bulo Burto ligt (CGVS, p. 15). Wanneer u echter gevraagd wordt welke dorpen er op de weg tussen Halgan en Dhuxul liggen zegt u niet te weten of Beriyabal op de weg ligt (CGVS, p. 16). Volgens informatie ligt Beriyabal op slechts ongeveer twintig kilometer van Halgan op de grote weg naar Bulo Burto. Dhuxul ligt dan nog eens ongeveer twintig kilometer voorbij Beriyabal. Dergelijke beperkte en foutieve verklaringen over de ligging van de dorpen in uw regio, waar u voor uw werk als chauffeur nochtans regelmatig zou zijn heen gegaan, doen ernstig twijfelen aan uw herkomst uit deze regio.

Voorts heeft u geen weet van de ligging van de stad Jalalaqsi in uw district. Uw dorp ligt op de grote weg tussen de steden Beletweyne en Jalalaqsi van de provincie Hiraan. Wanneer u echter gevraagd wordt welke stad er in zuidelijke richting voorbij Bulo Burto ligt kan u alleen maar dorpen benoemen (CGVS, p. 10). U wordt er vervolgens op gewezen dat er een stad op een zestigtal kilometer voorbij Bulo Burto ligt in dezelfde richting maar u blijkt nog steeds niet te weten welke stad het betreft. Het feit dat u beweert afkomstig te zijn uit een dorp op de grote weg tussen Beletweyne en Jalalaqsi en dat u zelfs chauffeur was in die regio maar dat u geen enkel idee heeft van de ligging van Jalalaqsi, een van de drie grotere steden in uw provincie, doet verdere twijfels rijzen over uw herkomst uit deze regio.

Verder kunnen ook uw verklaringen over de droogte van 2011 niet overtuigen. U kan onvoldoende uitleggen hoe jullie aan voedsel en andere basisproducten geraakten tijdens deze periode van schaarste. U zegt dat jullie voedsel en medicijnen van hulporganisaties kregen om jullie doorheen deze periode te helpen (CGVS, p. 11 en 12). U zegt tevens dat Al Shabaab hulporganisaties echter niet toeliet (CGVS, p. 12). U wordt dan gevraagd hoe deze hulp dan tot jullie geraakte maar u kan louter meegeven dat het "via mensen" gebeurde (CGVS, p. 12). U wordt gevraagd om in detail uit te leggen hoe uw familie dan concreet aan voldoende hulp geraakte om de droogte en voedselschaarste het hoofd te bieden maar u blijft opnieuw aan de oppervlakte en zegt dat jullie geholpen werden door mensen die wel iets kregen (CGVS, p. 12). U wordt nogmaals gevraagd om uit te leggen hoe uw familie specifiek aan voedsel kwam waarop u opnieuw vaag blijft en zegt dat mensen bijvoorbeeld ergens anders familie hebben en dat voedsel via mensen wordt verkregen en dan daarna onder de mensen wordt verdeeld (CGVS, p. 12). U wordt nog enkele malen aangespoord om verder in detail te treden over de manier waarop uw familie wist te overleven maar u kan niet verder komen dan dat uw tante in de provincie Galgadud – nochtans zelf een van de hardst getroffen regio's door de ban door Al Shabaab van hulporganisaties – goederen stuurde via een man (CGVS, p. 12). Gezien uw verklaringen nog steeds weinig informatie bevatten wordt u nogmaals aangespoord om verder in detail te treden maar u kan geen bijkomende informatie bieden (CGVS, p. 13). Dergelijke vage verklaringen over hoe u en uw familie de droogte en voedselschaarste overleefden zijn weinig overtuigend.

U wordt verder gevraagd of er na 2011 nog een ernstige droogte is voorgekomen waarop u verwijst naar een droogte in 2014 (CGVS, p. 14). Wanneer u echter gevraagd wordt om hierover te vertellen zegt u vreemd genoeg dat er weinig regen viel maar dat er niet zo'n grote problemen waren. U wordt nogmaals gevraagd om te vertellen over de situatie in uw dorp en omgeving tijdens die periode van droogte waarop u opnieuw louter weet te zeggen dat het enige dat men kon merken wat dat "het vee wat minder werd" (CGVS, p. 14). Opnieuw zijn uw verklaringen allerminst doorleefd. Uit informatie blijkt dat de droogte in 2014 hard toesloeg in de provincie Hiraan, zeker voor families die steunen op landbouw en vee. De situatie en de voedselschaarste was zo erg dat gevreesd werd voor een vergelijkbare humanitaire ramp als deze door de droogte in 2011. Het feit dat u zegt dat er vooral akkers en veeboeren zijn in uw dorp maar dat u nauwelijks iets merkte van de droogte doet nog verdere twijfels rijzen over uw herkomst uit het dorp Halgan in de provincie Hiraan.

Uw kennis over recente gebeurtenissen in verband met het conflict tussen de Somalische en buitenlandse troepen en Al Shabaab is eveneens twijfelachtig. Uit informatie blijkt dat Al Shabaab in 2014 tijdelijk uit uw dorp is verjaagd geweest door de Somalische en buitenlandse troepenmacht. U wordt gevraagd om te vertellen over dit conflict maar komt niet verder dan de mededeling dat Al Shabaab werd verjaagd uit de steden Bulo Burto en Beletweyne (CGVS, p. 13). U wordt dan gevraagd meer uitleg te geven over de situatie met betrekking tot het conflict in uw eigen regio maar u vermeldt louter dat Al Shabaab nog steeds de controle heeft over uw dorp en dat het conflict in Bulo Burto was (CGVS, p. 13). U wordt dan zelfs specifiek gevraagd of Al Shabaab ooit al eens verjaagd is geweest uit dorpen in uw omgeving waarop u nog steeds niets weet te vermelden over dit incident waarbij Al Shabaab tijdelijk vertrok uit uw dorp en benoemt u louter twee dorpen dichtbij de stad Beletweyne (CGVS, p. 13). Het feit dat u niet op de hoogte blijkt te zijn van het tijdelijk terugtrekken van Al Shabaab uit uw dorp en het innemen van uw dorp door het Somalische leger en AMISOM maakt uw herkomst uit dit dorp weinig aannemelijk. Het is ook vreemd dat, wanneer u gevraagd wordt naar de prijs van basisproducten als rijst en bloem, u deze enkel in dollar kent en zelf moet omrekenen om de prijs in shilling te kennen (CGVS, p. 17). Dit is opvallend gezien u wel beweert dat u betaald werd in shilling, de prijzen van de winkeliers in shilling kreeg en ook in shilling betaalde (CGVS, p. 18). U wordt gevraagd waarom u dan de prijzen enkel in dollar kent maar u kan louter meegeven dat het maar een kleine stap is om de prijs om te rekenen naar shilling en geeft geen verder antwoord op de vraag (CGVS, p. 18).

Verdere twijfels over de geloofwaardigheid van uw verklaringen ontstaan door de frappante wijzingen die u later in gehoor maakt aangaande uw werk. Wanneer u gewezen wordt op twijfels met betrekking tot uw herkomst omwille van uw beperkte en foutieve geografische kennis geeft u via uw advocaat mee dat u uiteindelijk maar een maand heeft gewerkt als chauffeur (CGVS, p. 19). U wordt er dan op gewezen dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde reeds sinds 2011 als chauffeur te hebben gewerkt (DVZ, p. 5). U zegt hierop dat u inderdaad in 2011 als chauffeur was begonnen maar dat u dit slechts een maand deed omdat de auto kapot was gegaan (CGVS, p. 19). U verklaarde echter op de DVZ dat u van 2011 tot aan uw vertrek chauffeur was en bevestigde op het CGVS, gevraagd naar uw beroep, dat u chauffeur was (DVZ, p. 5 en CGVS, p. 5 en 6). Dergelijke tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen over hoe u aan de kost kwam in uw dorp ondermijnen uw herkomst uit Halgan in verdere mate.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Bulo Burto gelegen in de provincie Hiraan en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Hierdoor wordt eveneens getwijfeld aan uw beweerde

Somalische nationaliteit. Uw kennis van het land dient immers in de eerste plaats te worden afgetoetst aan uw kennis van uw onmiddellijke leefomgeving. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 12 oktober 2015 trouwens uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen. U werd in de loop van het gehoor zelfs geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit de provincie Hiraan. U bleef echter bij uw bewering afkomstig te zijn uit het dorp Halgan in het district Bulo Burto (CGVS, p. 18 en 19).

U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat het, gezien er geen geloof wordt gehecht aan uw herkomst uit Zuid- en Centraal-Somalië, niet aangewezen is dat u naar Zuid- en Centraal-Somalië zou worden teruggeleid."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 25 november 2015 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker meent dat hij wel voldoende informatie geeft over zijn dorp en omliggende regio's. Hij benadrukt dat hij slechts een maand taxichauffeur was en klaagt aan dat de commissaris-generaal "weigert hiermee rekening te houden en blijft hameren op de geografische kennis van verzoekende partij". Verzoeker hekelt dat "het drie uur durende interview voor 80 procent over de geografische kennis van verzoekende partij" ging en dat het een "eenzijdige geografische vraagstelling" betreft.

Verzoeker volhardt dat hij "wel degelijk afkomstig is van het dorp Halgan" en hij wenst ondervraagd te worden "met betrekking tot andere indicatoren die kunnen wijzen op haar verblijf in het dorp Halgan, zoals leiders in haar dorp, radio, televisie, ziekenhuis, buurten in Halgan, moskeeën, scholen, waterputten, markt, rivieren, geiten, haar werk op het land, gsm-operatoren,...". Hij stelt dat hij "op geen enkel moment vragen gekregen (heeft) over haar dorp Halgan zelf, enkel de omliggende dorpen en steden werden door verwerende partij onder de loep genomen", terwijl hij "geen idee heeft wat steden eigenlijk zijn en bovendien duidelijk heeft aangegeven nooit in die richting te zijn geweest".

Volgens verzoeker heeft hij wel degelijk "enige notie van haar omgeving" en laat hij "zich niet vangen aan strikvragen die door verwerende partij worden opgesteld". Hij benadrukt dat hij landbouwer was en in zijn dorp Halgan bleef, dat hij geen enkele vorm van scholing heeft gekend, dat hij analfabeet is en dat hij wel betrouwbare informatie over zijn clan kan opsommen.

Verzoeker wijst op zijn vrees voor vervolging door Al-Shabaab te Somalië. Hij meent dat de bestreden beslissing het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht schendt.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van zijn asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoeker alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar hij opgegroeid is en tot zijn vlucht gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom hij gevlucht is.

2.4. Aangezien verzoeker verklaart op 12 februari 1993 geboren te zijn in het dorp Halgan in het district Bulo Burto van de provincie Hiraan, Somalië, en heel zijn leven daar te hebben gewoond tot zijn vlucht in 2015, kan van verzoeker de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat hij opgegroeid is en 22 jaar in Halgan, Somalië heeft gewoond, alwaar hij werkte als chauffeur. Ook al wordt niet verwacht dat verzoeker over alle geografische, maatschappelijke en sociologische aspecten van Somalië een gedetailleerde kennis beschikt, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoeker zijn herinneringen aan zijn persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat verzoeker ruim de mogelijkheid werd geboden zijn herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoeker kon toelaten zijn bekendheid aan te tonen met zijn streek van herkomst en met zijn sociale en maatschappelijke omgeving. Verzoekers geografische, maatschappelijke en sociologische kennis is echter ernstig ontoereikend.

2.5. Zo blijkt verzoekers geografische kennis op verschillende vlakken foutief. Hij stelde dat een rit naar Habas Weyn - samen met Aborey - het duurst was omdat dit een van de verste bestemmingen was in zijn regio (gehoor, p. 7-8), terwijl Habas Weyn van alle bestemmingen die verzoeker benoemde net het

dichtste bij Halgan ligt, op slechts enkele kilometers. Ook verzoekers verklaring dat het langer duurde om in Habas Weyn te geraken dan in het dorp Jicibo, dat hij al op een afstand van vijf tot zes uur plaatst, klopt aldus evenmin (gehoor, p. 8-9). Verder bleek verzoeker nog nooit te hebben gehoord van het dorp Xoofox, een dorp naast Habas Weyn op slechts enkele kilometers van verzoekers dorp Halgan (gehoor, p. 15). Hij beweerde voorts verkeerdelijk dat de dorpen Jicibo, Hilo Banaan, Dhonkahare en Caqibo, waar hij voor zijn werk heen moest, aan de kant van Halgan van de rivier liggen, terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat deze dorpen aan de andere kant van de rivier liggen. Hij verklaarde dat men om de dorpen Hilo Shiit, Gadan en Abdi Ayoweyn te bereiken de rivier moest oversteken (gehoor, p. 11, 14), terwijl uit voornoemde informatie blijkt dat deze dorpen net aan de kant van Halgan liggen. Verzoeker bleek niet te weten of Beriyabal op de weg ligt van Halgan naar Dhuxul (gehoor, p. 16), hoewel Beriyabal volgens de informatie in het administratief dossier op slechts ongeveer twintig kilometer van Halgan op de grote weg naar Bulo Burto ligt en verzoeker wel wist aan te geven dat het dorp Dhuxul op de weg van Halgan naar Bulo Burto ligt (gehoor, p. 15) en Dhuxul nog eens ongeveer twintig kilometer voorbij Beriyabal ligt. Ten slotte bleek verzoeker onwetend over de ligging van de stad Jalalaqsi in zijn district (gehoor, p. 10), terwijl dit een van de drie grote steden in zijn provincie is en zijn dorp bovendien op de grote weg ligt tussen de steden Beletweyne en Jalalaqsi van de provincie Hiraan.

2.6. In het verzoekschrift wordt benadrukt dat verzoeker slechts een maand taxichauffeur was en dat de commissaris-generaal *“weigert hiermee rekening te houden en blijft hameren op de geografische kennis van verzoekende partij”*. De Raad stelt vast dat verzoeker op het Commissariaat-generaal, gevraagd *“Wat was je zelf van beroep?”*, ondubbelzinnig antwoordde *“Chauffeur”* (gehoor, p. 5-6), zonder melding te maken van het feit dat hij slechts één maand in 2011 chauffeur was geweest en voor de rest landbouwer van beroep was. Pas na een uitgebreide ondervraging over verzoekers beweerde regio van herkomst, waarop de dossierbehandelaar aangaf dat ze twijfels had over de waarachtigheid van zijn verklaringen, en een pauze, stelt de advocaat van verzoeker *“dat hij maar een maand chauffeur is geweest en dan niet elke dag kon rijden, en dat hij daarvoor altijd op het land heeft gewerkt”* (gehoor, p. 19). Ook op de Dienst Vreemdelingenzaken werd verzoeker gevraagd *“Wat was uw beroep in uw land van herkomst?”*, waarop verzoeker *“Chauffeur”* antwoordde en zelfs uitdrukkelijk specificeerde: *“Ik reed rond met een bestelwagen met melk en dergelijke van 2011 tot mijn vertrek.”* (verklaring DVZ, vraag 12). Gevraagd of hij andere beroepen heeft uitgeoefend, antwoordde verzoeker *“Nee.”* (verklaring DVZ, vraag 12). Dat verzoeker op het Commissariaat-generaal, nadat hij geconfronteerd werd met de twijfels van de dossierbehandelaar over verzoekers regio van herkomst (gehoor, p. 18) en na een pauze, plots beweert dat hij *“maar een maand”* chauffeur was in 2011 omdat *“daarna is de auto kapot gegaan”*, en in het verzoekschrift stelt dat hij landbouwer was, komt voor als een *postfactum* bewering die na reflectie tot stand is gekomen in een poging om verzoekers ondermaatse geografische kennis te vergoelijken.

2.7. Waar verzoeker in het verzoekschrift aanklaagt dat hij *“op geen enkel moment vragen gekregen (heeft) over haar dorp Halgan zelf, enkel de omliggende dorpen en steden werden door verwerende partij onder de loep genomen”*, dat *“het drie uur durende interview voor 80 procent over de geografische kennis van verzoekende partij”* ging en dat het een *“eenzijdige geografische vraagstelling”* betreft, merkt de Raad op dat verzoeker ook ondervraagd werd over de droogte van 2011, over de droogte van 2014 en over de recente gebeurtenissen in verband met het conflict tussen de Somalische en buitenlandse troepen en Al Shabaab. Verzoekers kennis omtrent deze elementen bleek echter eveneens ontoereikend.

2.8. Over de droogte van 2011 kon verzoeker geenszins op een doorleefde wijze uitleggen hoe zijn familie aan voedsel en andere basisproducten geraakten tijdens deze periode van schaarste (gehoor, p. 11 en 12). Zijn vage verklaringen over hoe hij aan voedsel van de hulporganisaties geraakten wijzen erop dat hij deze droogte niet werkelijk heeft meegemaakt.

2.9. Over de droogte in 2014 verklaarde verzoeker dan weer dat er weinig regen viel, maar dat er niet zo'n grote problemen waren en dat het enige dat men kon merken wat dat *“het vee wat minder werd”* (gehoor, p. 14), terwijl uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat de droogte in 2014 hard toesloeg in de provincie Hiraan, zeker voor families die steunen op landbouw en vee, zoals verzoekers familie, en dat de situatie en de voedselschaarste zo erg was dat gevreesd werd voor een vergelijkbare humanitaire ramp als deze door de droogte in 2011. Dat verzoeker, die beweert afkomstig te zijn uit Halgan waar er volgens hem vooral akkers en veeboeren waren, nauwelijks iets merkte van de droogte in 2014, is dan ook geheel onaannemelijk.

2.10. Wat de machtshebbers in zijn regio betreft, kon verzoeker enkel aangeven dat Al Shabaab nog steeds de controle heeft over zijn dorp, dat er in 2014 een conflict in Bulo Burto was (gehoor, p. 13) en

dat Al Shabaab werd verjaagd uit de steden Bulo Burto en Beletweyne (gehoor, p. 13). Verzoeker maakt nergens melding van het feit dat Al Shabaab tijdelijk vertrok uit zijn dorp (gehoor, p. 13), hoewel hem uitdrukkelijk gevraagd werd of Al Shabaab ooit verjaagd werd uit dorpen in zijn omgeving. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt nochtans dat Al Shabaab in 2014 tijdelijk uit verzoekers dorp is verjaagd geweest door de Somalische en buitenlandse troepenmacht en dat het dorp werd ingenomen door het Somalische leger en AMISOM. Van verzoeker kan verwacht worden dat hij, desgevallend met anekdotes of met levendige dagelijkse herinneringen, kan aangeven welke de militie/krijgsheren/groeperingen zijn eigen stad onder controle hadden, zeker omdat dergelijke kennis om veiligheidsredenen cruciaal was en is en daarenboven dergelijke ernstige en gewelddadige conflicten en burgeroorlogen in het geheugen gegrift zouden zijn indien ze werkelijk ervaren waren.

2.11. Ten slotte is het opvallend dat verzoeker, gevraagd naar de prijs van basisproducten als rijst en bloem, deze enkel in dollar kent en zelf moet omrekenen om de prijs in shilling te kennen (gehoor, p. 17), hoewel hij aangaf dat hij zelf betaald werd in shilling, de prijzen van de winkeliers in shilling kreeg en ook in shilling betaalde (gehoor, p. 18).

2.12. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog aanvoert dat hij landbouwer was en in zijn dorp Halgan bleef, dat hij geen enkele vorm van scholing heeft gekend en dat hij analfabeet is, antwoordt de Raad dat ook van een persoon met *“geen enkele vorm van scholing”* redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn eigen leven. De Raad benadrukt dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoeker zouden verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven. Bovendien blijkt verzoeker wel in staat theoretische en dus abstracte kennis weer te geven maar niet deze kennis die in zijn dagelijks leven kan worden opgemerkt en zonder voorafgaande kennis kon worden ervaren.

2.13. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.14. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.15. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoonde noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Somalië. Verzoeker toont immers niet aan waar hij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen.

2.16. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Somalië niet aantoonde, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië.

Besluit

2.17. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde. Enkel kan vastgesteld worden dat verzoeker meent dat zijn leven aldaar geen aanleiding geeft tot een nood aan internationale bescherming.

2.18. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien maart tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK